

φούρκα

Κυριακή, 12 Μαΐου 2013
5:03 πμ

Σημασία

1. Ξύλινη κατασκευή σε σχήμα Τ ή Υ, σταυρός, αγχόνη, κρεμάλα
2. Ίσιο και χοντρό κλαρί (συνήθως ελιάς) που κοβόταν και κλαδευόταν με τρόπο ώστε να γίνει πάσσαλος που κατέληγε σε διχάλα -το αιχμηρό άκρο του οι αγρότες το έμπηγαν στο έδαφος, ώστε το διχαλωτό άκρο του να στηρίζει βαριά κλαριά με πολλούς καρπούς. Νομίζω ότι συνώνυμα είναι τα **μαντράχαλος** και **κρεμανταλάς**. Συγγενές ως προς την χρήση είναι η **κρεββατίνα** (οριζόντιο καφασωτό πλαίσιο στο οποίο μπλέκεται και στερεώνεται η κληματαριά.171.957). Δες [χάλανδρον](#)=κράββατος.
Φούρκες χρησιμοποιούσαν οι κυνηγοί στην αρχαιότητα για να στήνουν δίκτυα ως παγίδες. Πβλ τη σημερινή φράση **μας την έχουν στημένη** , εννοεί προφανώς μια τέτοιου είδους παγίδα.^{9796.32}
3. Λανθάνουσα οργή ή εκνευρισμός (που σιγοκαίει, που σιγοβράζει)

Σχόλιο : Δεν είναι ασύνηθες να χρησιμοποιούνται εργαλεία κοινής χρήσης ως όργανα βασανισμού. Αναφέρω π.χ.το δικράνι, το **αντί** του αργαλειού (πβλ. **Γιατί με δέρνηεις μάνα με τ'αργαλειού τ'αντί**) , το στείλιάρι (**του δώσανε ένα στείλιάρι ξύλο**)

φούρκα η [fúrka] O25 : Ι. (λαϊκότρ) 1. ξύλινος κυρίως πάσσαλος που καταλήγει σε διχάλα. 2. δοκός σε σχήμα Τ ή Υ ή σταυρού. α. αγχόνη, κρεμάλα. β. η θηλιά της κρεμάλας. ΙΙ. θυμός, οργή ιδίως ανεκδήλωτη: Με πιάνει φούρκα. (έκφρ.) του / τον έχω μια φούρκα*, είμαι οργισμένος μαζί του. Είμαι στις φούρκες μου, είμαι οργισμένος, θυμωμένος., αλλά και αυτοπαθές φουρκίζομαι =εκνευρίζομαι.

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής - Μαν. Τριανταφυλλίδη

*Σχολιο: η Φράση «**τον έχω μιά φουρκα**» κάνει τη χρήση του αριθμητικού «μιά» για επιταση. Δηλ. μια μεγάλη φούρκα. Όπως λεμε «και με πιανει που λες **ενας** πονοκέφαλος, μα τι πονοκεφαλος, δεν μπορουσα να σταθω!» . Η φραση αρχικα θα ηταν "**τον εχω για φουρκα**" ή "**του εχω μια φουρκα**".

Δηλαδη τον θεωρω αξιο κρεμάλας, για κρεμαλα ή του εχω ετοιμασει μια κρεμαλα όπως λεμε **σου εχω ένα αρνακι φρικασε μπουρλια** και εννοουμε "**σου εχω ετοιμάσει ένα ...**".

Αργότερα η φούρκα δε ήταν πια συνήθης και η φράση έγινε συνώνυμη είμαι πολύ εκνευρισμένος συνήθως με την συμπεριφορά κάποιου ώστε θα μπορούσα να τον κρεμάσω.

Συνώνυμα - Συγγενικά

Αγχόνη

Συχνό σε περιγραφές απαγχονισμού σε Δημοτικά τραγούδια όπου Κρεμάλα ή φούρκα : αγχόνη

αγχόνη η : σκοινί με θηλιά κτλ. με την οποία γίνεται ο απαγχονισμός:

Κατά συνεκδοχή και το όλο κατασκευάσμα για τον απαγχονισμό. Το ικρίωμα.

Στήνεται η αγχόνη. Ο μελλοθάνατος στάθηκε παλικάρισμα μπροστά στην αγχόνη. Ο δι' αγχόνης θάνατος, θανάτωση με απαγχονισμό.

Ετυμολογία από το αρχαίο ελληνικό ρήμα **άγχω** : πνιγώ. Από όπου το **άγχος**, και η **κυνάγχη** κοινώς το **συνάχι**.

Αναφορεύς

Septuaginta, Exodus.

καὶ πήχεος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. (11.) καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια στρεπτά χρυσᾷ κύκλῳ. (12.) καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη, δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον. (13.) ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ· (14.) καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἶρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς· (15.) ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. (16.) καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι. (17.) καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆ-

Εξοδος 25.12

Συνώνυμο: **ανάφορον**

τὰνάφορον δὲ ξύλον ἀμφίκοilon, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν.

Ἀνάφορον· ξύλον ἀμφίκοilon, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. Ἀριστοφάνης· φέρε σὺ τὰνάφορον ὁ παῖς. ἢ ἀμφίκυρ-

Ἄναφορον· ξύλον ἀμφίκοilon, ἐν ᾧ τὰ φορτία
ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. Ἀριστο-
φάνης· φέρε σὺ τᾶνάφορον ὁ παῖς. ἡ ἀμφίκυρ-
τον γραπτέον, ὅπερ καὶ ἀληθές.

ΣΟΥΙΔΑ

Στα σχολια στους Βατραχους του Αριστοφάνη

Ανατολιτικο αναφορο

ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΝΑΦΟΡΟ

Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου παράγεται καθεζόμενος, ἔχων ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνάφορον, ὅπου ἦν τὰ στρώματα. εὐθὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ διαβάλλει τοὺς τε κωμῳδοὺς ὡς γελοίοις χρωμένους καὶ παρατρέποντας τοὺς θεατὰς ἀπὸ τῆς ἀκριβείας.

Istanbul / Vefa, 1959

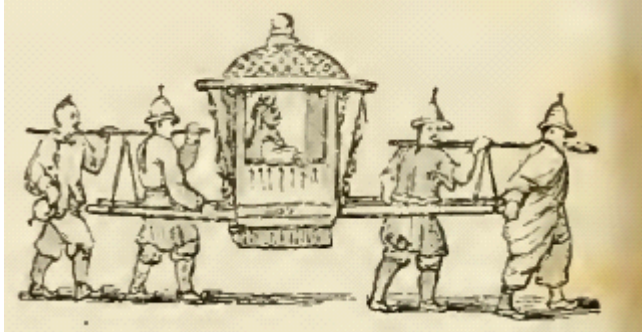
Μέχρι τα τέλη του 1950 ένα τέτοιο ξύλο χρησιμοποιούσαν πωλητές γιαουρτιού της Σιληβρίας. Ένα τετοιο ειδικο ξύλο είναι το **κολυμπηθρόξυλο** για την μεταφορά της κολυμβήθρας στις εκκλησιες, όπως και στην Εξοδο 25.12-14 ο **αναφορεως**.

¹² ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ· ¹³ καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἶρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς· ¹⁴ ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι.

Εξοδος 25.12-14

Μτφ. Ένας γερός ξυλοδαρμός

ΦΡ του έριξαν ένα κολυπηθρόξυλο! Σπανιότερο αραμπαδόξυλο.

Ανάφορον λέγονταν και το ξύλο της λεκτίκας ή λεντίκας που σήκωναν οι λεκτικάριοι και συνήθως εξαφόρον ή οκτάφορον ανάλογα με τον αριθμό των λεκτικαρίων,

Δικράνι

Το αρχαίο **δίκρανον**

Στη λέξη το Δι δεν σημαινει αναγκαστικά δις : υπάρχουν **δικράνια** κατ'ονομα, με 3 ή 4 ή 5 ή και παραπάνω μύτες.

Από το δις=δυό φορές και κράνον =κεφάλι το= δικέφαλον.

Δικέλλιν

δικέλλιν (το) ή δικέλλα (η)

Διχαλωτό σκαλιστήρι, δικέλλι:

(Σπανός D 1690).

[παλαιότ. ουσ. δικέλλιον (4. αι., DGE· βλ. και LBG) <αρχ. ουσ. **δίκελλα** + κατάλ. -ιον. Τ. -ι στο Σομαν. (-έλι) και σήμ.]

(21.) Σκάπτειραν κήποιο φυλδρήλοιο **δίκελλαν**
καὶ δρεπάνην καυλῶν ἄσκυλον ἑκτομίδα

Ελληνική ανθολογία

Διχάλα

Μάλλον συγγενές με το αρχαίο ουσιαστικό **χάλανδρον** ή **χαλάδριον** (mat pallet) που ο Ησύχιος το ορίζει ως κράββατον = απλωστρα, ή ξαπλώστρα.

Ισως από το χαλαω + άνδρον = καταφύγιο που χαλαρώνει ή οπου καποιος χαλαρώνει. Πβλ. Αρον το κράββατον σου =σηκωσε το φορείο σου.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π—Ω). {4085.003} close

(29.) χάλανδρον· κράββατον

Δίχαλο

(29.) καὶ τὸν βασι-
λέα τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου
ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ
καθεῖλοσαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς
τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας (5)
ταύτης.

Μαντράχαλος

Σχαλίδες συγγ. Σταλιξ = παλουκι πασσαλος, σταλικι, βάρα.

Πολυδευκης - Ονομαστικον.

Μάνδρας σχαλὶς > μανδρασχαλὶς > γεν. πληθ. μανδρασχαλίδες > οἱ μανδρασχαλίδες > ο
μαντρασχαλος > ο μαντράχαλος

Κλοιός

Κρεμάλα

[Αγχόνη](#)

Κρεμανταλός

Συγγενες προς την κρεββατινα. Βλ. Σχαλὶς

ισως από αρχαίο μάνδαλος= συνώνυμο του τύλαρος < μεγεθυντικό του τύλον (το) = το ξύλον

Βλ. Ησύχιο

Hesychius Lexicogr., *Lexicon* (Π—Ω). {4085.003} clo

- (1625.) τύλοιο· αἱ ὀχθῶδεις ἐπαναστάσεις, καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν
ᾧμων τυλώματα
(1626.) τύλον· τὸ αἰδοῖον· οἱ δὲ ξύλον
(1627.) τύλος· νενεκρωμένη σὰρξ
(1628.) τύλωμα· τύμμα
(1629.) τύλαρος· μάνδαλος
(1630.) τυλαρώσας· μανδαλώσας

Κύφων

Παλούκι

Πάσσαλος

Παναρχαία λέξη συνώνυμη του παλούκι.

Απαντάται στον Όμηρο: Οδύσεια Ραψ. 21 .στ. 53

ἐνθα δὲ χηλοὶ ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ' ἔκειτο.

ἐνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξο*.

*) Από τον πάσσαλο που κρέμονταν το τόξα.

Πβλ. Την παροιμία "πάσσαλος πασσάλω εκκρουεται"

Patibulum

I.masc. collat. form **pătībŭlus**, i, Varr. ap. *Non.* 221, 12; v. in the foll.) [pateo],

1. Διχαλωτό ξυλο που τιθεται στο λαιμό καταδικων και στο οποιο δενονται και τα χερια τους. *a fork-shaped yoke, placed on the necks of criminals, and to which their hands were tied;*
2. Διχαλωτο ξύλο συν. **φούρκα** also, *a fork-shaped gibbet* (syn. **furca**).

I. Lit.: "**dispessis manibus patibulum quom habebis,**" **Plaut. Mil. 2, 4, 7:** patibulo eminens adfigebatur, Sall. *Fragm. ap. Non.* 4, 355 (*Hist.* 4, 40 Dietsch): "**caedes, patibula, ignes, cruces,**" **Tac. A. 14, 33; Cic.**

[Verr. 2, 4, 41, § 90](#).—*Masc.*: deligat ad patibulos, Varr. ap. *Non.* 221, 12: suspende eos contra solem in patibulis, *Vulg. Num* 25, 4.—

II. Διχαλωτο ξύλο για να στηρίζουμε τα κλαδιά της αμπέλου. [Plin. 17, 23, 35, § 212](#); *Cato, R. R.* 26.—

B. Ξυλινή τραβερσα για στο κλείσιμο πορτας, αμπάρα, μανταλος, *Titin. ap. Non.* 366, 16.

Latin Dictionary. Charlton T. Lewis, Ph.D. and. Charles Short, LL.D. Oxford. Clarendon Press. 1879.

Pasted from <<http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus:text:1999.04.0059:entry=patibulum>>

Αναφορές

Cicero, Against Verres, 2.4.90

Plautus, Miles Gloriosus, 2.4

Tacitus, Annales, 14.33

Pàtibulum, a kind of gibbet made of a stake vertical at bottom, but open at top and branching out right and left,

like the letter Y. From pateo, as Lateo, Latibulum.

Al. from patior. As an instrument of suffering.

480

Πηρούνα

Από το αρχαίο **περόνη**, ή, : βελόνη, και γενικά κάθε τι μυτερό. (πείρω) pin or tongue of a buckle or brooch,

buckle or brooch itself

ποδοκάκη

Σοπάκι

Ξύλο για δαρμό.

Ο Ζαχαρίας, συζυγος της Χοντρής του ΘΗΣΑΥΡΟΥ. βλέπει κρυφά τὰ μπούτια τῆς κυρίας στοῦ λεωφορεῖο.

Εκείνη τον απειλεί :

- Δὲ θὰ φτάσουμε σίτι βρὲ σαρδανάπαλε; Θὰ πέση **σοπάκι**, νὰ τὸ φχαριστηθῆς!

Εκ του τουρκικού **sopa** = ρόπαλο, παλούκι. Στη Θεσσαλονίκη λεγόταν **τσόπι** και το χρησιμοποιούσαν σε φράσεις όπως «τον πλάκώσαμε στα τσόπια». Πιο διαδεδομένη η παλιολογία «του ρίξαμε ένα σοπάκι ξύλο» .

Σταυρός

Σταυρός: Παρά το στάσις και το εύρος· οίον, ό μήκος εχων και πλάτος. Παρά δε τω ποιητή σταυροί λέγονται τα όρθα και άπωξυμμένα ξύλα, παρά την στάσιν, άπερ έξωθεν περιτίθενται ταίς αύλαίς προς το μη στενοχωρείσθαι τα ζώα έν τοις συφείοις.

642

Στειλιάρι

Η αρχαία στελεά ή στελεη ή στειλείη ή στειλεός > στειλιάρι: λαβη ξυλουργικῶν και σκαπτικῶν εργαλείων.

Επίσης (Δημητράκος) : λείον κυλινδρικόν ξύλον όξύ, όπερ ως ύπόθετο βασανιστικῶς έχρησιμοποιούν ιδία κατά μοιχῶν αυτοφόρων.

Στειλειή ή στειλεή =

τοῦ πελέκυος ή όπή, εἰς ἣν έντίθεται τὸ ξύλον

Ησύχιος

Σχαλίσ

Διχαλωτο ξύλο για υποστηρίγματα των απλωμενων δικτύων.

αἱ δὲ σχαλίδες αἱ μὲν τῶν ἀρκύων τὸ μῆκος δέκα παλαιστῶν,
ἔστωσαν δὲ καὶ ἐλάττους· αἱ μὲν ἄνισοι αὐτῶν ἐν τοῖς
ἐτεροκλινέσι τῶν χωρίων, ἵνα ἴσα τὰ ὕψη ἐξαίρῳσιν, ἐν δὲ
τοῖς ὁμαλέσιν αἱ ἴσαι· αὗται δ' εὐπερίσπαστοι τὰ ἄκρα καὶ
[αὗται] λεῖται· αἱ δὲ τῶν ἐνοδίων τῶν ἀρκύων διπλάσιαι,

<ΞΕΝΟΦΩΝ - ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ 2.8.>

Τσατάλι

Από του Τουρκ. **çatal** : φούρκα, τσουγκράνα, πηρούνι, πηρούνα, δίλημα
Φράση : **Τα νευρα μου γινανε τσατάλια.**

Εγκυκλοπαιδικά

Ἡ **φούρκα** ήταν εργαλείο γιά βασανισμό ἀλλά και γιά θανάτωση μέ ραβδισμό. Στόν 5' αἰώνα π.Χ. οἱ Ρωμαῖοι ονόμαζαν φούρκα, ὅπως μάς πληροφορεῖ ὁ Πλούταρχος, τό ξύλο στό ὅποιο στηρίζεται ὁ ρυμός της ἀμαξας - «ξύλον ἀμάξης ὡ τόν ρυμόν ὑπερείδουσι». Αυτό τό ξύλο, «υποστάτης» και «στήριγμα» στά ἑλληνικά, **furca** στά λατινικά, υποχρέωναν τοὺς δούλους πού ὑπέπιπταν σέ παράπτωμα νά τό φορτωθοῦν στόν ὦμο και νά τό περιφέρουν στή γειτονιά. Ἦταν τιμωρία ατιμωτική. «Ὁ γάρ τοῦτο παθὼν και ὀφθεῖς παρά τῶν συνοίκων και γειτόνων οὐκέτι πίστιν εἶχε. Ἐκαλεῖτο δὲ φούρκιφερ (furcifer)» (Κοριολανός, XXIV). Στήν εξέλιξη της ἡ τιμωρητική φούρκα διαμορφώθηκε στό ὄργανο βασανισμοῦ πού εἶναι γνωστό ὡς «ξύλον δίδυμον» (Σούδα). Ἦταν δύο σανίδες ὁμοῖες μέ τρεῖς ημικυκλικές ἐγκοπές - δύο μικρότερες στά ἄκρα καί μιὰ μεγαλύτερη στό κέντρο - πού δέσμευαν ὅταν ἐσμιγαν τόν τράχηλο και τά χέρια, ἀκινητοποιώντας μαρτυρικά τό πανωκόρμι. Σ' αὐτή την κατάσταση τό θῦμα περιαγόταν στους δρόμους, μαστιγωνόταν ἀγρία καί διαπομπευόταν. Αποτελεῖ μιὰ παραλλαγή τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ **κύφωνος** καί εἶναι ὁ πρόδρομος τοῦ μεσαιωνικοῦ **carcan** (κλοιός, χαλκάς τοῦ λαιμοῦ, τραχηλοκάκκη κατά τό ποδοκάκκη). Μιά πρωτόγονη, αυτοσχέδια τιμωρητική φούρκα περιγράφει ὁ Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς. Ἐδεσαν τά ἀπλωμένα σέ ἑκταση χέρια ενός δούλου σε δύο ὀριζόντια ξύλα, τό ἓνα μπροστά στήν κορυφή τοῦ στέρνου καί τό ἄλλο πίσω στό ὕψος τῶν ὠμων καί τόν διαπόμπευαν γυμνό φραγγελωνοντάς τον - «οἱ δὲ ἄγοντες τόν θεράποντα ἐπὶ τήν τιμωρίαν, τὰς χείρας ἀποτείναντες ἀμφοτέρας, καί ξύλα προσδήσαντες περί τά στέρνα καί τοὺς ὠμους καί μέχρι τῶν καρπῶν διήκοντι, παρηκολούθουν ξαίνοντες μάστιγι γυμνόν ὄντα» (Ρωμαϊκῆς Αρχαιολογίας τά μέχρι τούδε ἐλλείποντα, VII). Ρωμαϊκή φούρκα γιά βασανισμό βλ. στό βιβλίο τοῦ Justus Lipsius, De Cruce,

Amstelodami MDCLXX) καί μεσαιωνική στό έργο τού Ε. Konig, Hexenprozesse, Berlin 1928. Ό Σουητώνιος γράφει ότι ή φούρκα, μαζί μέ ραβδισμό μέχρι θανάτου, αποτελούσε τήν πατροπαράδοτη τιμωρία - ut runiantur mor majorum - τών έχθρων τού λαού.
171.

Παράγωγα

Φουρκίστηκα

Με την κυριολεκτική του έννοια το παθ φουρκίζομαι δεν απαντά στο πρώτο ενικό. Σημαίνει απαγχονίστηκα. κρεμαστήκα.

Στο ποντιακό ιδίωμα σημαίνει κατ' επεκτασιν και πνιγήκα (στο νερό)
Βλ.139.22 αντιλογο 17

17. α. - Ολίγον κι άλλο 'α **φουρκίγουντουν!**...

α1. ή: - Ολίγον επέμ' νεν να **φουρκίγουντουν!**...

β. - Κι ας **εφουρκίγουντουν!** Σ' εσέν ντό έν';

β1. ή: - Πώς 'κ' **εφουρκίεν** μίαν και καλά να γουρταρεύκονμ' νες!...

[α. - Λίγο ακόμη και θα πνιγόταν!...

αϊ. ή: - Λίγο έμεινε να πνιγεί!...

β. - Κι ας πνιγόταν!..' εσένα τα σου είναι;

βϊ. ή: - Πώς δεν πνίγηκε μια και καλή να γλιτώναμε!...]

Η είδηση για κάποιον που κινδύνευσε συνήθως προκαλεί συμπάθεια. Το αντίθετο φαίνεται να συμβαίνει εδώ, γιατί πρόκειται για πρόσωπο αντιπαθές.

Σήμερα σημαίνει : Εκνευρίστηκα τρομερά αλλά δεν το έδειξα.

Πβλ.. Πνιγομαι, με πνιγει το δίκιο μου.

Σταυρώνω

Βασανίζω στο σταυρό ΦΡ. Μη με σταυρώνεις!

Σταυρωτήδες (αργκό) = Χωροφύλακες.

Πιλατεύω

Δρω όπως ο Πιλάτος, δηλ. Καταδικάζω κάποιον σε σταύρωση.

Φουρκέτα

Διχαλωτή μεταλλική καρφίδα για το συγκράτημα των μαλλιών.

Φράσεις

Του έχω μια φούρκα που δεν λέγεται

Τρέφω εναντίον κάποιου λανθάνουσα αλλά έντονη οργή.

Το αριθμητικό μια φουρκα δεν εχεικαποιο νοημα

Πιθανον η αρχικη μορφη να ηταν «**τον εχω για φούρκα**» δηλ. προτιθεμαι να τον κρεμάσω, τον θεωρω αξιο για κρεμασμα.

Οπως λέμε το εχω για πουλημα, ή τον έχω για πολύ μαλάκα.

Άλλη εκδοχη «του εχω [ετοιμάσει] μια φούρκα» δηλαδή μια τιμωρία. Όπως έλεγαν οι παλιές νοικοκυρές «έλα το μεσημέρι, θα σου έχω γεμιστά»

Φουρκίζω κάποιον

Απαγχονίζω κάποιον

Πβλ. Δ. Βυζάντιου Βαυλωνία.

» γουλαριστῶ (1) τί νὰ τζῆ κάμω ἐτοῦτοι τζῆ διαόλοι ὀπ'

» ἔχ' ἀρέστο νὰ **φουρκίσω**; γῆ νὰ τζῆ ἀμολλάρω;

Σήμερα σημαίνει εκνευρίζω καποιόν, τον κάνω να αποκτήσει οργή ή εκνευρισμο.

Αν και η φουρκα ηταν εν ξυλινο εργαλειο που χρησίμευε και για απαγχονισμους (βλ. ΕΙΚ. 2) , καταντησε φουρκα να σημανει και την θηλεια της αγχόνης.

Στο πι και φι

Πολύ γρήγορα, άμεσα, αστραπιαία.

Από τα αρχικά των μεσαιωνικών λέξεων παλούκι και φούρκα.

Επειδή η αναθεση τακτοποίησης λογαριασμών, σε κάποιους που ήταν του παλουκιού και της φούρκας (πρώην κατάδικοι, δραπέτες) , περατώνονταν με συνοπτικές διαδικασίες και με άμεσα αποτελέσματα.

Ισως η αρχική μορφή ήταν : **[το ανέθεσα] στο πι και φι.**

Σημερινή χαριτωμένη ονομασία σε καταστήματα άμεσης εξυπηρέτησης όπως επισκευή τακουνιών, κατασκευή κλειδιών, ταχυφαγείο (φαστοφουντάδικο που λέμε στο γκρής), οβελιστήριο (κν. Σουβλατζήδικο).

Παρόμοιες εκφράσεις: στο άψε σβήσε, στο πιτς φυτίλι, στο πατ κιούτ.

Πίσσα και πούπουλα

Περιφραστική ονομασία της διαπομπευσης.

Η παλαιότερη αναφορά της τιμωρίας αναφέρεται σε εντολές του Ριχάρδου Α 'της Αγγλίας, που εκδίδονται για το ναυτικό κατά το ξενικίνημα για τους Αγίους Τόπους το 1189.

Υπήρξε μέθοδος τιμωρίας και εξευτέλισης στην Αγγλία/Β. Αμερική του 18ου/19ου αιώνα.

Ο διαπομπευόμενος, γυμνός από τη μέση και πάνω και ακινητοποιημένος, περιχύνονταν με λειωμένη πίσσα

και στη συνέχεια το θύμα σπρωχνόταν σε ένα σωρό από φτερά, έτσι ώστε να κολλήσουν τα φτερά στην πίσσα.

Φυσικά ύστερα, το θύμα δεμένο έβγαινε σε κοινή θέα στην πόλη καθισμένο σε ένα δοκαρι ή ραγα του σιδηροδρομού, για να ταπεινωθεί πλήρως.

Την τιμωρία αναφέρει και ο Μαρκ Τουαίην στο «Οι περιπετειές του Χωλκμπερ Φινν». (βλ. Εικόνα κατω δεξιά)

Απαντά συχνά στα κομμάτια του Λούκυ-Λουκ (βλ. Εικόνα κατω αριστερά)

και μάλλον είναι ξενόφερτη και αρκετά πρόσφατη έκφραση.

Στα αγγλικά λεγεται «Tarring and feathering » (πισσωνω και πτερωνω) ή για το επακολουθο «Riding the rail » (καβαλάω την σιδηροτροχιά, ή ράγα).

Η πίσσα υπηρχε αφθονία στα ξυλίνα καραβία για το καλάφάτισμα. Όμως η πίσσα (Αγγλικά petroleum tar) μαλακώνει στους 105° C σε αντίθεση με το ρετσίνι (Αγγλικά pine tar) που λιώνει στους 50°C . Το πασαλειμα με καυτή πίσσα θα ήταν πολύ επώδυνο. Το πιθανότερο να χρησιμοποιούσαν ρετσίνι, υλικό συνηθές για την επαλληψή ξύλων, όπως αναλογα έκαναν στον μεσαίωνα στο βυζάντιο. Βλ. ρετσινιά.

Απλά οι μεταφραστές του tar (που το εννοούσαν οι Αγγλοι ως Pine Tar) το μετέφρασαν (petroleum tar) πίσσα.

Τα πουπουλά συμβολίζουν τη δειλία στις Αγγλοσαξωνικές χώρες.

Ο επιθετικός προσδιορισμός chicken κοτοπουλό για την δειλία ("cowardly") ήταν σε χρήση ήδη από το 14° αι. (πβλ. Το hen-herte δηλ αυτό με καρδιά κοτόπουλου "a chicken-hearted person" (κοτοπουλόκαρδος αντιθετο του λεοντοκαρδος) μέσα του 15ου αι.). Ο μπαμπας, ο αλεκτωρ, ο κοκορας, ή κόττος (αρσ. Της κοττας) ήταν συμβολο θάρρους. Πβλ. κοττώ =τολμώ.

The Four Feathers ("τα 4 φτερά") είναι περιπετειώδες μυθιστόρημα του Βρετανού συγγραφέα Α.Ε.Μ. Μάσον του 1902. Έχει εμπνεύσει πολλές ταινίες του ίδιου τίτλου. Στο πλαίσιο του Αγγλο-Σουδανικού πολέμου, ο "δειλός" νεαρός Χάρυ Φέβερσαμ ντροπιάζεται ως λιποτακτής. Του χαρίζουν τρία φτερά από κοτοπουλό και χάνει και την μνηστή του που τον διώχνει χαρίζοντάς του ένα τεταρτο φτερό. Στο τέλος εξιλεώνεται, φτερό με φτερό, με 4 πράξεις απaráμιλλου θάρρους και κερδίζει πίσω την καρδιά της γυναίκας που αγαπά.

Ο Τζιμης Πανούσης εκανε ένα τραγουδάκι με τιτλο " Πισσα και πουπουλα"
το ρεφραϊν του, που αποσκοπουσε να περιορισει την υπογεννητικότητα, το εκανε γνωστο ως
"γαματε γιατι χανομαστε" .
Παραθετω ένα τετραστιχο διαπομπευτικης διάθεσης

Καταναλωτικά γουρούνια
μας **κρεμάσανε κουδούνια**
αν δεν μπεις στο κοπάδι,
πίσσα και πούπουλα

(ρεφραϊν) Γαμάτε γιατί χανόμαστε

Επώνυμα

Φουρκιώτης: +Κων. Φουρκιώτης Καθ. Αστικού Δικαίου στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο.

Αν και το επίθημα -ωτης παραπέμπει σε τοπωνύμια, μάλλον το επώνυμο είναι άλλης προέλευσης (Οι δύο γνωστές Φούρκες δεν είναι οικισμοί αλλά τοπωνύμια περιοχών) .

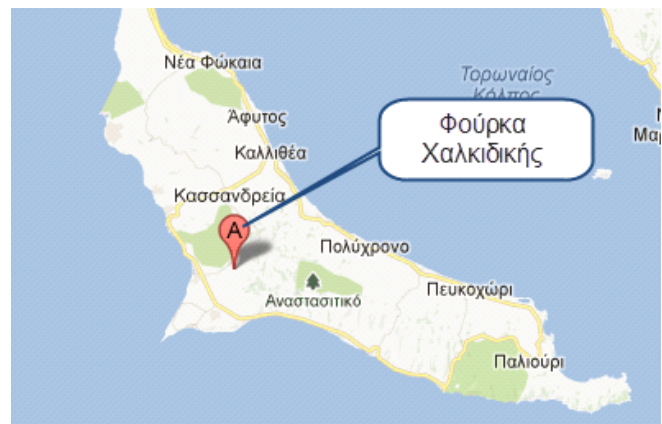
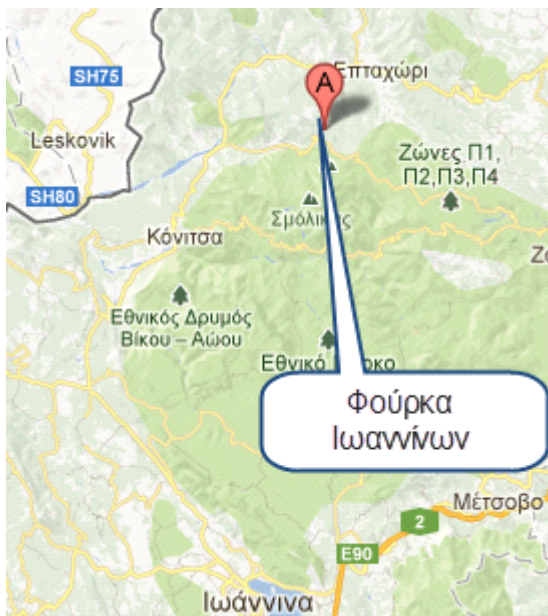
Πιθανον να σημαινει αυτόν που κάποτε τον τιμώρησαν στο μαρτύριο της φουρκας (ο φουρκωθείς ή φουρκισθείς).

Τοπωνύμια

Φούρκα στα Γιάννινα (Ιωάννινα) και στη Χαλκιδική

furca -ae f. [a (two-pronged) fork , a pitchfork; a fork-shaped prop or pole; an instrument of punishment, with two prongs to which the arms were tied]; **geograph., [a narrow pass]**.

[NOTRE DAME UNIVERSITY, LATIN GLOSSARY](http://www.notredameuniversity.edu/latin/glossary/)

Ετυμολογία

Από το Λατινικό *furca*

fércā dial. *sard.* e *rtr.* *furca*; *prov. cat.* *port.* *forca*; *fr.* *forche*; *sp.* *horca*: = *at.* *FŪR-CA*, che taluno trae dallo stesso eppo di *FAL-X falce*, a motivo dei suoi orni adunchi. Il Curtius però non lo vede e preferisce annetterlo alla radice *i FOR-ARE*, la quale assai più le conviene, tanto per la forma, quanto per il significato. — Strumento formato di un ramo d'albero rimondo, lungo circa un metro e mezzo, che in cima si divide in due o tre ami minori, i quali tagliati, appuntati e curvati leggermente da una parte, diconsi *abbi*: e viene adoperato per ammucchiare aglia, fieno e simili.

A cagione di una certa somiglianza di forma chiamasi così fino dai tempi degli antichi romani Quella specie di patibolo composto di due travi fisse in terra, sopra le quali se ne posa un'altra attraverso, guisa di architrave, al quale si applicano i condannati a morte. *Fig.* dicesi per ingiuria a Ragazzo tristo e cattivo.

Deriv. *Forcāta-ella-āra*; *Forcēlla*; *Forchélla* o *Forcherēlla* e *Forcarēlla*; *Forcīna*; *Fórcola* *Forcōne*; *Forcūto*; *Biforcāre*; *Frucāre*; *Inforcār*

Strumento formato di un ramo
d' albero rimondo, lungo circa un metro e
mezzo, che in cima si divide in due o tre
ami minori, i quali tagliati, appuntati e
curvati leggermente da una parte, diconsi
abbi: e viene adoperato per ammucchiare
acqua, fieno o simili.

Ο Ησύχιος (και μόνον αυτός) αναφέρει φόρκες = χάρακες.

Η Φούρκα ονομάζεται έτσι από τις ημέρες της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Ένα σύμπλεγμα από καδρόνια που τα δυο στήνονται στο έδαφος, και το τρίτο πατάει οριζοντια πάνω σε αυτά. (βλ. Καυδιανὰ δίκρανα)

Εφαρμόζονταν για την μετακίνηση, το βασανισμό, το εξευτελισμό και την τιμωρία καταδίκων.

Μεταφορικά έχει υβριστικό χαρακτήρα και σημαίνει αγόρι λυπημένο και κακό.

Ο Αδης (Πλούτων) με τον κερβερο διπλάτου και με σκηπτρο -φούρκα

Ξενόγλωσσα

Λατινικά

Furca

Baculus Cornutus, in furculas divisus. = κερασφόρος βακτηρία.

Ιταλικά

Forca

Το ίδιο και στην Προβηγκιανή, Καταλανική, Πορτογαλική: **Forca** και στη Σαρδηνία **furca**

Γαλλικό. **forche**; Ισπανικά **horca**.

Λατινικά FURCA, ίσως από το Λατ. FALX γεν. FALCIS= δρεπάνι (από το υποκοριστικό του FALCIS > falcetta από όπου και η **φαλτσέτα** του τσαγκάρη)

Κατ' άλλους από το FORARE = τρυπώ. Ταιριαζει και στην μορφή και στη πρωταρχική λειτουργία που έχει το δικράνι

Σήμερα μεταφορικώς forca λεγεται για ένα αγורי δυστιχισμένο και και κακό πβλ. είναι φουρκισμενος = είναι περιστασιακά δυστροπος

Vocabolario Etimologico della Lingua Italiana - Ottorino Pianigiani.

Το σχήμα της φούρκας

Ο Τσόρτσιλ το καθιέρωσε ως το Σήμα νίκης από το αρχικό της λέξης Victory

Εμείς το θεωρούσαμε υβριστική χειρονομία, ανάλογη με την μούντζα, επειδή μιμείτο τη φούρκα. Σαν να λεμέ «άντε πνίξου!» πβλ. Να δυο φάσκελα στα μούτρα σου . Φάσκελος : δάκτυλος.

Γαλλικά

Forche/fourche

Από τον 11ο αιώνα . forches « fourches, potences » (Raschi, Gl., éd. A. Darmesteter et D. S. Blondheim, t. 1, p. 70); ca 1140 furches « gibet » (G. Gaimar, Hist. des anglais, éd. A. Bell, 5807); 1160-74 forches από το κλασικό Λατινικό **furca** « δίκρανο, διχαλωτό δίκρανο, διχάλα, τσατάλι », όργανο βασανισμού.

gibet

1. 1160-74 «μπαστούνι, κεφαλοθραύστης: bâton, casse-tête » (Wace, Rou, éd. A. J. Holden, III, 8325).
2. αρχές του 13^{ου} αιώνα. «fourches patibulaires » (R. de Houdenc, Vengeance Raguidel, 716 ds T.-L.). Ισως υποκοριστικό του φραγκ . *gibb «διχαλωτο μπαστούνι »; Πβλ Αγγλικό gib «καμπύλο μπαστούνι» και το βαβάρικο gipfel « διχαλωτο κλαρι».

Αγγλικά

fork (n.)

O.E. forca "forked instrument used by torturers," a Germanic borrowing (cf. O.N. forkr) from L. furca "pitchfork; fork used in cooking," of uncertain origin. Table forks were not generally used in England until 15c. The word is first attested in this sense in English in a will of 1463, probably from O.N.Fr. forque (O.Fr. furche, Mod.Fr. fourche), from the Latin word. Of rivers, from 1753; of roads, from 1839

gallows

1. a wooden structure usually consisting of two upright posts with a crossbeam from which a rope is suspended, used for hanging criminals
2. any timber structure resembling this, such as (in Australia and New Zealand) a frame for hoisting up the bodies of slaughtered cattle
3. the gallows execution by hanging

Εικόνες

ΕΙΚΟΝΑ 1

Διαφορες φούρκες 1. δικρανο παρομοιο με τα καυδιανα δικρανα 2. κύφων 3. σταυρος

Εικονα 2

Μεσαίωνα: Χωρική με ξύλινο δικράνι (furca) και χωρικός με δρεπάνι (falx).	Χωρικοί φουρκισμενοι (από μεραιωνικό σκίτσο).	Gallows, illustrating why in Latin the term furcae (forks) was used
Des prisonniers accroupis et liés au poteau deux à deux, un nègre avec un Asiatique (Fig.98).		

ΕΙΚΟΝΑ 3

μεταλλικό τσατάλι ή δικράνι

Δικράνια εν χρήσει στα Μετέωρα - 1965, Κ. Μπαλάφας

ΕΙΚΟΝΑ 4 - ΤΡΙΑΙΝΑ ΔΙΚΡΑΝΙ ... ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΜΥΤΕΣ

Συμβολο και οπλο του Ποσειδωνα του θεου της Θαλασσας

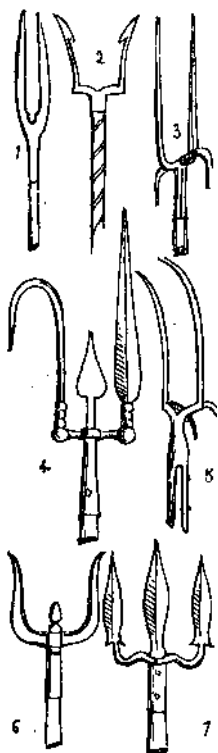
ΕΙΚΟΝΑ 5 - ΦΟΥΡΚΑ ΜΕ 4 ΜΥΤΕΣ

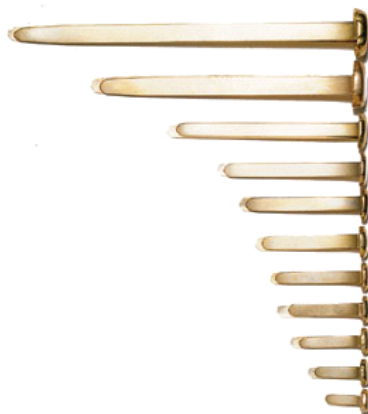
ΕΙΚΟΝΑ 6 - Η ΙΤΑΛΙΚΗ Forchetta ή η Γαλλική fourchette το Αγγλικό fork = ΠΗΡΟΥΝΙ
Στην Αγγλία αρχισαν να χρησιμοποιούνται στο φαγητό τηρούνι από τον 15ο αιώνα
La **fourchette** est un couvert de table ou un ustensile de cuisine permettant d'attraper les aliments, sans les toucher directement avec les doigts. Elle est constituée de deux à quatre extrémités pointues pour saisir ou ramasser la nourriture, et d'un manche pour pouvoir la tenir aisément. Elle est généralement faite d'une seule pièce de métal.

ΕΙΚΟΝΑ 7 - ΔΙΑΠΑΣΩΝ - Αγγλικά tuning fork

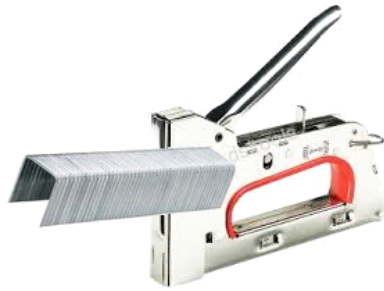
ΕΙΚΟΝΑ 8 - FOURCHES DE GUERRE
(ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΦΟΥΡΚΕΣ)

ΕΙΚΟΝΑ 9 - Δίχαλα (δυτλόκαρφα) μεταλλικά σε
χρώμα χρυσό.
Ιδανικά για συγκράτηση χαρτιών μεταξύ τους,
κλείσιμο φακέλων με φούσκα κ.α.

ΕΙΚΟΝΑ 10 - ΔΙΑΧΑΛΑ ΩΣ
ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΒΑΚΤΗΡΙΑ

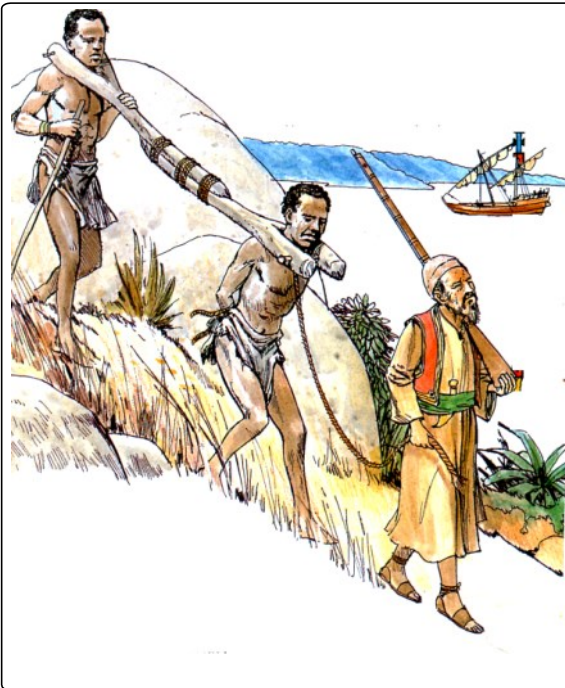
ΕΙΚΟΝΑ 11 - ΔΙΧΑΛΑ ΚΑΡΦΩΤΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

ΕΙΚΟΝΑ 12 - Δίχαλα ή δίτροκα

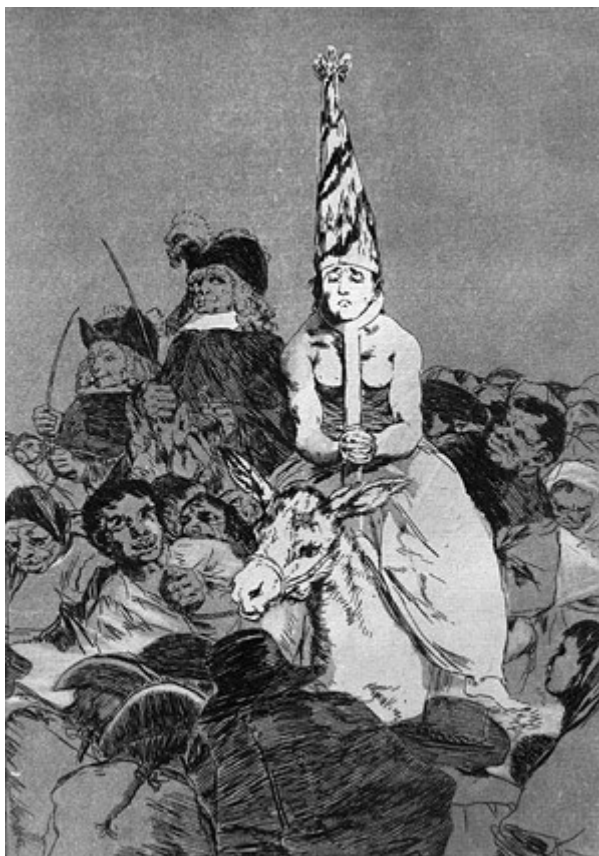

ΕΙΚΟΝΑ 13 - Ο ΟΡΦΕΑΣ ΖΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΩΝΑ ΤΗΝ ΕΥΡΥΔΙΚΗ. Ο ΠΛΟΥΤΩΝ ΦΕΡΕΙ ΣΚΗΠΤΡΟ ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΦΟΥΡΚΑΣ
ΕΡΓΟ ΤΟΥ H.W. BISSEN 1798 - 1868

Αφρικανοί σε φούρκα, μεταφέρονται για να πουληθούν ως δούλοι.

[Δείτε Περισσότερα](#)

Nothing could be done about it -Τίποτα δεν θα μπορούσε να γίνει γι 'αυτό

Ο Γκόγια παρουσιάζει την εικόνα μιας γυναίκας που καταδικάστηκε από την Ιερά Εξέταση να εκτελεστεί, με διαπομπευτικό καπέλο και το λαιμό στη φούρκα υπό τα επαχθή βλέμματα του όχλου. Η φούρκα ανάγκαζε την γυναίκα να δείχνει το πρόσωπο της, στόχο στους εμπτυσμούς, τις μούντζες και τους εξευτελισμούς. Μάλλον είναι ήδη και κουρεμένη.

Επίμετρο

Δίκρανον

Από το αρχαιο δίκρανο προέρχονται τα [Καυδιανά δίκρανα](#), ένας άλλος τρόπος εξευτελισμού.

Σφεντόνα

Παιδικό παιχνίδι μέχρι τις μερες μας. Αποτελείται από ένα τσατάλι ξύλινο, δυο λάστιχα και ένα κομμάτι δέρμα όπου έμπαινε η πέτρα (βλήμα).

Γέλαγε η Μαρία

Λευτέρης Παπαδόπουλος

Κόβαμε **διχάλες** απ' τη μυγδαλιά
είχαμε ρημάξει τη φτωχή πλατεία.
Εβαζες σημάδι γλόμπους και πουλιά
και του κυρ Αλέκου τη χοντρή κυρία
γέλαγε η Μαρία

Η μέθοδος του δικράνου

Πως εκτιμούμε μία απόσταση δια της μεθόδου του δικράνου;(Επακολουθεί επίδειξη)

Δια του δίκρανου :

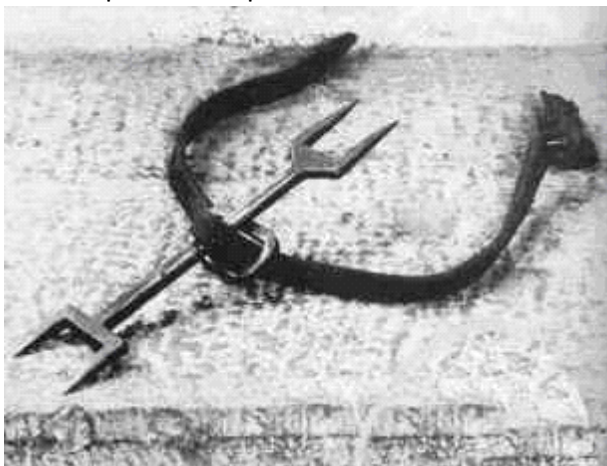
α.Ο τρόπος χρησιμοποιείται για εκτίμηση αποστάσεων, για τις οποίες δεν ενδιαφέρει η μεγάλη ακρίβεια, προϋποθέτει δε γνώση κάποιων μεθόδων εκτιμήσεως αποστάσεως χωρίς όργανα.

β. Έτσι ο παρατηρητής λαμβάνει τη μεγαλύτερη δυνατή απόσταση του αντικειμένου. Ακολούθως λαμβάνει τη μικρότερη δυνατή απόσταση αυτού. Ο μέσος όρος των δύο αποστάσεων, λαμβάνεται ως αποτέλεσμα της εκτιμήσεως.

Πχ.η απόσταση του Α αντικειμένου δεν είναι δυνατόν να είναι μεγαλύτερη των 1000μ. Ομοίως δεν είναι δυνατόν να είναι μικρότερη των 600. Άρα εκτιμάται στα 800μ. Όσο η απόσταση είναι μεγαλύτερη τόσο το δίκρανο λαμβάνεται μεγαλύτερο. Οποσδήποτε σε καμία περίπτωση αυτό δεν θα είναι μικρότερο των 300 μ.

Βασανιστήριο

1. Το δίκρανο του αιρετικού

Η μια άκρη αυτής της συσκευής στερεωνόταν κάτω από το πιγούνι του θύματος και η άλλη στο στέρνο του. Ένα λουρί έδενε την συσκευή στον λαιμό του άτυχου αιρετικού.

Ακίνητοποιημένο και σε απίστευτο πόνο το θύμα έπρεπε να πει την Λατινική λέξη “abjuro” (αποκηρύσσω), για να μην καταλήξει στην κρεμάλα ή στην πυρά.

Φρασες

Του παλουκιού και της φούρκας

Κατηγορία εγκληματιων, ανθρώπων που χρειάζονται ανασκολοπισμο ή κρεμασμα.

Ανάλογη Φράση: του σχοινιου και του παλουκιού.

Ενθα σχοινί η κρεμάλα κατά συνεκδοχή.

Στο Πι και Φι

Το πι και φι είναι οι ανθρωποι του παλουκιου και της φουρκας. Διεκπεραιωμαν με το αζημιωτο δυσεπιλυτες υποθεσεις (πχ. Ένα καποιος μου χρωστάει λεφτα στελω τους εν λόγω που τον τρομοκρατουν και τελειώνουν την δουλεια στο πι και φι δηλ. γρηγορα.

Παροιμίες

Ό ποῦ γυρίζει σκοτεινά λαχάνει καί φονεύγει

Και πιάνουν και φουρκίζουν τον, ή απ' τη χώρα φεύγει.

Αυτον που περιφερεται τη νυχτα και τυχει να σκοτώσει καποιον, τον πιανουν και τον κρεμάνε ή τον εξορίζουν.

Για τον κάθε κλέφτη ξύλο, γιά τον ακαμάτη φούρκα.

Ενν. χρειάζεται ή πρέπει ή ταιριάζει ή απαιτείται ιδιαίτερη αυστηρότητα με τους σκληρούς^{241.509}

Συγγενικά

Αιτία ή κρίμα

Δες και [επί ξύλου κρεμάμενος](#) (σταυρούμενος)

Hesychius Lexicogr., <i>Lexicon</i> (Π—Ω). {4085.003} close	
(165.)	σανίδες· θύραι (2)
(167.)	σανίς· θύρα. λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ Ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ (σ)ταυροῦ
(172.)	σαννίς· δρυοσάνδραξ. Θούριοι

Σήμερα λέγεται **σανίδα** (από την αιτιατική του σανίς «την σανίδα» ή **σανίδι** (το) από την δοτική του σανίς : «**τῇ σανίδι**»

Πβλ παρομοια παρεξήγηση το Σαββάτο (αντί το Σάββατο) από τη δοτική **τῷ Σαββάτῳ**

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

καθ' ᾧ ἐορτάζομεν τὴν θεόσωμον ταφὴν
καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ

Screen clipping taken: 22/12/2012 9:17 μμ

Αναφορές

Φούρκα

ὧ συνδέεται ὁ ζυγός.—Στ. 27., Φουρκίφερ.] Ρώμ. Furcifer, ὅπερ ἐξελληνιζόμενον εἶη ἄν Δικρανοφόρος.—Ὑποστάτην.] Οἶον ὑπέρεισμα καὶ ὑποσύλωμα· σχῆμα γὰρ εἶχεν ἡ Φούρκα, τουτέστι τὸ δίκρανον, τοῦ Λ ζοιχείου, ὅπερ ἀνεστραμμένως ἐχρῶντο εἰς τὸ ἀνέχειν τὰ ζηριγμοῦ δεόμενα, οἷός ἐστιν ὁ ῥυμός τῆς ἀμάξης, ἀπολυθέντων τῶν ἵππων. Τοῦτο δὲ τὸ Λαμβδόσχημον ξύλον ἐπιτιθέντες τῷ τραχήλῳ τοῦ πλημμελήσαντος δούλου, καὶ τὰς χεῖρας ταῖς κεραταῖς προσδῆσαντες περιῆγον αὐτὸν διὰ τῆς γειτνιασεως. Φούρκα δὲ ὡσαύτως ἐκαλεῖτο, καὶ ὧ προσέδουν τοὺς καταδίκους· ἦν δὲ τοῦτο παραπλήσιον τῷ Π ζοικείῳ, καθάπερ καὶ ἡ τοῖς Γαλάταις καλουμένη Potenco. Ἔσωσε δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια ἐπὶ τῆς αὐτῆς ταύτης σημασίας τὸ Ρωμαϊκὸν Φούρκα (πλὴν εἰ μὴ καὶ τοῦτο, ὥς τισιν ἔδοξε, παρὰ τὸ τῶν ἀρχαίων Ὑρχη παρῆκται, προσθέσει τοῦ φ), καὶ ῥῆμα σχηματίσασα ἀπὸ τούτου τὸ Φουρκέζω τουτέστι διὰ τῆς φούρκας ἀποκτείνω.

Furcifer ὅπως lucifer καὶ δικρανοφόρος ὅπως Εωσφόρος.

Η ετυμολογία ἀπὸ το ὕρχη :

ὕρχη

σημαίνει βάζο, δοχεῖο, ἀγγεῖο γιὰ τουρσιά. (jar for pickles *) Πιθ. Αρχ Furχη > furcha > furcha καὶ κατὰ [συνεκδοχή](#) το πηρουνι γιὰ βγαζουν τα τουρσιά ἀπὸ το βαζο.

[*]βλ. Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon

Ο Τριανταφυλλιδης τουρσί [τουρκ. turşu, türşî (ἀπὸ τα περσ.).]

Ἴσως ἀπὸ το "θές τῇ ὕρχη" βαλε στο βάζο > θές τ' ὕρχη> θες τυρχη,> τυριχη> ταριχη > ταριχευω.

Ας μὴν λησμονοῦμε ὅτι κατὰ τὴν ταριχευση, το βαλσαμωμα των νεκρων στην αρχαια Αιγυπτο τα σπλαχνα του νεκρου εμπαιναν σε βαζα (The Canopic Jars)

τάριχος, -εος καὶ -ους, τὸ καὶ -ος, -ου, ὁ, τάριχον, τὸ "πᾶν νεκρὸν σῶμα διατηρούμενον διὰ ταριχεύσεως (βαλσαμώματος), ἡ «μυμία»· ἰχθὺς διατηρούμενος δι' ἀλατίσματος (ἢ καὶ δι' ἀποξηράνσεως ἢ διὰ καπνίσματος), κρέας παστὸν" (> σύρ. iariḫā, ἀρμ. iariex), ταριχεύω "ὅ,τι καὶ νῦν, ταριχεύω, βαλσαμώνω· ἀλατίζω, βάλλω εἰς τὴν ἄλμην, «παστώνω», καπνίζω· ἀποξηραίνω", ταριχεῖα, ἢ, ταρίχευσις, ἡ "τὸ βαλσάμωμα, ἡ ταρίχευσις" : ἀβεβ. ἐτυμολ. (συγγ. τῷ ταρχύω ;).

ταρχύω "θάπτω (κηδεύω, ἐνταφιάζω) σεμνοπρεπῶς", ἁ-τάρχυτος "ἄταφος", τάρχος, τό, πληθ. τάρχεα, τὰ "ταφή, κηδεία", ταρχάνιον "ἐντάφιον" 'Ησύχ. : ἂν δὲν εἶναι λ. ξένη (πβ. τάριχος ;), τότε ἴσως συγγ. τοῖς : τέρχεα "ἐντάφια" 'Ησύχ., μετὰ τοῦ σ- ἐν ἀρχῇ στέρχεα "περίδειπνον. 'Ηλείοι" 'Ησύχ., περαιτέρω συγγ. καὶ τῷ στορχάζω ('Ησύχ.) "ἐγκλείω" (βλ. στερεός)· ρ. *ster-gh- = ἐγκλείειν, διαφυλάττειν (θάπτειν, οἶονεὶ κρύπτειν).

ορθογραφία

ἴστέον δέ ὅτι καὶ ἐπὶ συμφώνου τίθεται ἐνός μόνου τοῦ ρ ἢ δασεία καὶ ἡ ψιλὴ · ἐπὶ μὲν τοῦ ρώμῃ καὶ ρέω τίθεται ἡ δασεία, ἐπὶ δὲ τοῦ ράρος, ὃ σημαίνει τὸ ἐμβρυον κατὰ τοὺς Αἰολεῖς, <ή> ψιλή. Καὶ δια τῆς τὸ ράρος ψιλοῦται; Ὅτι ἡ Αἰολίς γλώττα τὸ ψιλοῦν τα στοιχεῖα φιλεῖ, ὥστερ καὶ τὸ υ πάσης λέξεως ἄρχον πάντες μὲν δασύνουσιν, οἱ (25) δὲ Αἰολεῖς ψιλοῦσιν· αὐτίκα τὸ ὕρχας Αἰολικόν ὃν ψιλοῦται- σημαίνει δὲ τὸ τεύχος ἐπὶ τὴν **ταρίχευσιν**. Τοῦτο δὲ τὸ ρ οὐ μόνον κατ' ἀρχάς καὶ ψιλοῦται καὶ δασύνεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ μέσον, οἷον τὸ ἐρραπτον- τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται- ὡσαύτως καὶ τὰ ὅμοια. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι γραμματικοὶ το μὲν μετὰ ψιλοῦ εὐρισκόμενον ρ ἐψίλουν, τὸ δὲ μετὰ δασέος ἐδάσυνον-

Σχόλια εἰς τὸν Διονυσίον τὸν Θράκα -Περὶ Γραμματικῆς

Στα αγγεῖα το κατὰτασσει ο Πολυδευκης στο ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ του.

(14.) ἵνα δ' ὁ οἶνος, λάγυνος, πυτίνη, ἀσκός, κρατήρ, προχοῖδιον, κάδος καδίσκος κρωσσός βῆκος, ὡς Ξενοφῶν (An I 9. 25), κεράμιον, ἀμφορεύς ἀμφορίσκος, σταμνίον, ἀγγεῖον οἰνοφόρον ὑάλου ἢ κεράμου πεποιημένον, πίθος ἢ πιθάκη· Ὑπερείδης (fg 265 Bl) δὲ καὶ πιθάκνιον εἴρηκεν. εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης (fg 423) ὠνόμασεν ὕρχας (5)

(423.) ὕρχας οἶνου

Περι αυτομόλων προδοτῶν

ογ'. Αὐτόμολοι καὶ οἱ τὰς ἡμῶν βουλὰς τοῖς πολεμίοις ἀπαγγέλλοντες καίονται ἢ **φουρχίζονται** .

9535.26 [34]

Απαγχονισμός

πᾶρτέ τον καὶ κρεμάστε τον, ἴντα μοῦ τὸν θεωρεῖτε,
 ἐπᾶρτέ τον τοῦ μαχαλλᾶ μὲν τὸν ἀλκοτεῖτε.
 Καὶ κεῖ χαμαὶ Ὑρλάτισεν ἔν ἔθελε νὰ πάη,
 ἔτ' ἦτον τὸ κισμέτιν του μίαν κουρπατζίαν νὰ φάη.
 Ἐπῆράν τον καὶ ὀτσησάν τον, καρτσὶν ποῦν ἡ φουντάνα,
 καὶ ἔκαμεν τὸ ναμάζιν του μὲ κύριν μῆτε μέναν.
 Ὅτ' ἀβόραζαν τὸ σχοινὶν κὴ ἀλειψάν το σαπούνιν,
 ἐκεῖνος ἐμουγκάριζεν περὶ ττου ποῦ νὰ βοῦδιν.
 Ἀφῆστέ με γιὰ τὸν θεόν νὰ πάω ἔς τὸν ἀγᾶν μου
 νὰ μοῦ χαρίσῃ τὴν ζωὴν νὰ πάω ἔς τὰ παιδιὰ μου.
 Κεῖνοι ἐλυπήθηκάν τον, στρέφονται νὰ τὸ ποῦσιν·
 ἀφῆστέ τον γιὰ τὸν θεόν, νὰ ἔρτῃ ἔς τὸν ἀγᾶν του
 νὰ τοῦ χαρίσῃ τὴν ζωὴν, νὰ πάη ἔς τὰ παιδιὰ του.
 Καὶ κεῖνος ἐσηκώθηκεν καὶ μὲ θυμὸν λαλεῖ τους·
 εἶπουν σας ἔγὼ κρεμάστε τον, ἴντα μοῦ τὸν θεωρεῖτε;
 Στρέφονται καὶ ἔκρεμασάν τον κὴ ὅτε κὴ ἀποσπαστῆκαν
 τὰ γρόσια ποῦ ἔχει πάνω του, κεῖνοι διαμοιραστῆκαν,
 ἐβάλασιν καὶ τὸ σακκὶν, βάλλουν καὶ τὸ ταάριν
 τὴν νύχταν τῆς γεναΐκας του, πῆράν της τὸ χαπάριν.

9453.88 - Ασμα Χουσεΐν Αγά του Παφίου - Δημοτικό Κύπρου\

Ζορλάτισεν] εδειξε ζόρι αντιστάθηκε από το τουρ. Zor

Κισμέτι] πεπρωμένο kismet

Κουρπατζιάν] , ραπισμα από το τουρκ, kirbas = κουρμπάτσι μαστιγιο> κουρμπασιά . > καρπαζιά

Καρτσίν] απεναντι

Φουντάνα] πηγη κρηνη συνηθως στην πλατεια του χωριου. < It. Fontana

Ναμάζι] προσευχη μουσουλμάνου

Αβοράζαν] αντι αγοραζαν

Αλλεΐψαν το σαπούνιν] για να γλυστραει το σχοινη της αγχονης

Χαπάριν] η ειδηση από το τουρκ. Haber ειδικως η ειδηση του θανατου λεγεται кара-χαμπέρι.

Βυζαντινες φούρκες

Τῇ ἐπιουση, ὁ ἐπαρχος Εὐδαίμων, κρατῶν ἐν ταῖς εἰρκταῖς ἐπτὰ κακούργους καταδεδικασμένους εἰς θάνατον ἐνεκα ἀξιοποιῶνων πράξεων, τοὺς μὲν τεσσάρους ἀπεκεφάλισε, τοὺς δ' ὑπολειπόμενους τρεῖς ἀπέστειλεν εἰς τὴν **φούρκαν**. Ἐκ τούτων ὁ εἰς **φουρκισθεὶς** ἀπέθανεν, οἱ δὲ δύο ἄλλοι, ὧν ὁ εἰς ἠτο Βένετος, ὁ δ' ἕτερος Πράσινος, ραγέντων τῶν ξύλων, ἐπεσαν ἀπο τῆς **φούρκας**. Κρεμασθέντες καὶ πάλιν, ἐπεσαν τότε μοναχὸς τις δραμῶν εἰς βοθηϊαν ἐπὶ ἀκάτιου, ἐπεραίωσε τοὺς δύο κακούργους εἰς τὸν ἅγιον Λαυρέντιον, συν ἅμα δε Βένετοι καὶ Πράσινοι συνηνώθησαν ὅπως ἀπαλλάξωσι τοὺς εταίρους τῶν τῆς ποινῆς, καὶ δραμόντες κατὰ χιλιάδας ὑπὸ τα ἀνάκτορα, ἀπήτησαν παρὰ τοῦ Ιουστινιανοῦ νὰ δώσῃ χάριν εἰς τοὺς καταδικασθέντας· ἄλλ' ἐκεῖνος, ἐξωργισμένος ὧν ἐκ τῶν συμβάντων τῆς προτεραίας, ἐμεινε κεκλεισμένος καὶ οὐδεμίαν ἠθέλησε νὰ δώσῃ, ἀκρόασιν εἰς τὰς ἐκλυπαρήσεις τῶν Μερῶν. Τότε ταῦτα κατηυθύνθησαν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ τῆς πόλεως ἐπαρχοῦ Εὐδαίμονος, ζητοῦντες τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δύο καταδικῶν· ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀντὶ νὰ τοὺς ευχαρίστησῃ, διέταξε τοὺς στρατιωτὰς τοῦ νὰ ὁρμησῶσι κατὰ τῶν στασιαστῶν καὶ τοὺς διασκορπίσωσι δια τῆς βίας, οἱ ταραξίαι ἐπέπесαν κατὰ τῶν στρατιωτῶν καὶ κατέσφαξαν αὐτοὺς, μεθ' ὁ θέντες πυρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπαρχοῦ ἀπετέφρωσαν αὐτὴν καὶ δραμόντες εἰς τὰς φυλακάς, διέρρηξαν τὰς θύρας καὶ ἐξηγαγον παντὰς τοὺς ἐν αὐταῖς κρατούμενους.

Ο Δουκαγγιος

ΦΟΡΚΑ, *Furca*, *Patibulum*, σταυρός, κρέμα,
 Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. & Phavorinus
 κρέμα, σταυρός, φόρκα, ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακῶρες κρεῖνται.
 Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: de
 Antichristo: τὸ ὅτι σταυρὸν φόρκα οὐνομάζει. Synaxa-
 rium Colberteum MS. in S. Anna, Euphemiano δι-
 ᾶτα, 29. Οκτωβρ. τὸ ξύλον τὸ κεφαλῆς ἀπὸ τοῦ ὡς ἐκείνου
 ἐν ἀποστασίας τὸ ἵχθυος ἔστω λεγομένου φόρκα. In edi-
 to legitur φόρκα. Apud Achmetem MS. in Onirocrita
 caput inscribitur ὡς φόρκα. Ubi in ipso contextu ha-
 betur ἀνισκολόπισα. Constantinus Porph. in Basilio
 num. 62. φόρκα ἐλέωσι προσέταξι, καὶ τὸς αἰετὶς ἐξάρχης τὸ
 φυγῆς πεμφθῆναι ἀνισκολόπισαν. lib. 48. Basil. & Rufus
 in legib. militarib. §. 63. ὁ πρὸς τὰς πολεμίας ἀποφυγὰς, καὶ
 ἀποστροφάς, βασανίζεσθαι, καὶ θανάτου παραδιδόναι, ὃς ὡς φόρ-
 καν καὶ ἀνισκολόπισα. Ducas Hist. cap. 21. καὶ ὡς ἰδὲν γυ-
 ροῦν πᾶσαν ἰσθὺν ὡς ἀμπελὺς τὰς φόρκας, καὶ ὡς βό-
 σκους τὰς ἐν αὐτῇ κρεμαμένους. Anonymus apud Sui-
 dam in Ἰλλύσιος. Εὐρὺν ὃ Ἰλλύσιος θορόντα ἐκρέμασεν ἐπὶ
 διδύμῳ ξύλῳ. τρεῖς εἰς φόρκα. Vide Harmenopu-
 lum lib. 6, tit. 8. §. 2.

Σελ.1697

Παραγωγή

Φορκίον, *Furcilla*, δῖπρος, apud Auctorem Etymo-
 logici in Μικροῖς.
 Φορκάτα, *Furcata*, *Furcarium* seu *palerum series*,
vallum. Portius ὡς στρατ. πραγμ. lib. 2.
 Ἐτι τὰ ὀρθοστάτα,
 Φορκάτας τὰ ἱτοιμάσκει.
 Φορκίζον, *In patibulo suspendere*, ἀπαυαυάζον. Hi-
 storia de Judæo Constantinopolit. cujus meminit
 Evagrius lib. 4, cap. 36. ex Cod. Colberteo 973. καὶ
 προσηγορίᾳ αὐτὸν ἡρώδης Χριστιανὸν αὐτὸν ὃ μὴ πυνθύνει,
 κτελόμεν αὐτὸν φορκιστὴν. Vita MS. S. Symeonis Sali:
 καὶ ἐκκρεμάσθη ἐν φόρκῳ ὁ κύριος Ἰωάννης. Utuntur pas-
 sim scriptores, Moschus in Limon. cap. 74. Theo-
 phanes an. 5. Justiniani pag. 156. an. 29. ejusdem
 Imp. an. 1. Pogonati, an. 1. Rhinotmeti restituti,
 an. 24. Leonis Ilauri, an. 4. & 21. Copronymi, Ni-
 cetæ de Statu Constantinop. num. 3. Gregorius in
 Vita S. Basilij jun. num. 13. Liber Leonis & Constan-
 tini Imp. tit. 28. §. 31. Leges militares Rufi §. 60. to.
 2. Basilic. pag. 622. tom. 7. pag. 833. Harmenopulus
 lib. 6, tit. 6. §. 25. & in Georgicis tit. 9. §. 2. Stepha-
 nus Sachleces MS. p. 86. Fabulæ Æsopi Græcobarb.

Και συνεχεῖα

Φούρκα, idem quod οὐρκα, *Furca*, non verò *laqueus*, ut contendit Meuthius, ut rectè observat Lambecius, seu potius Holstenius, ad Codini orig. pag. 190. Cyrilli MSS. & Gloss. Gr. MSS. Reg. Cod. 2062. *ἰερὸν*, τὸ ἐρβὸν ξύλον, ἢ ὁ σκαρὸς, ἢ ἡ φύλλα, ἢ σανιδώματα τῶν τοῦ, καὶ τὰ τῶν *θιὰς*. Cyrillus in Lexico MS. *αἰχμή*, *κρόκος*, καὶ *πυλματὶ*, ἢ *δύο* σχοινίς, ὡς φύλλα. Alibi: *ἰερὸν*, τὸ ἐρβὸν ξύλον, ὁ σκαρὸς, ἢ φύλλα, ἐν ᾧ εἰ κρεμᾶται κρεμᾶται. *Φουρκίζεν*, *In Furcam agere*, ut *φουρκίζαν*. Lexicon Cyrilli: *ἀποκρίνατο*, *δύο* σχοινίς *ἐφελκισθῆναι*. Cedrenus an. 29. Justiniani: ὡς ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ *ἀδύνατον* ἐφελκισθῆναι, καὶ ἀποκρίνατο, καὶ ἀλλὰ ἐξώρισεν, παύσας τὸν ἡρώδην. Et an. 1. Pogonati: καὶ ἀποκρίνας ἐκράτησε τὸν πρῶτον αὐτοῦ, καὶ ἐφελκισεν ἐν *Συκαῖ*. Ita an. 24. Leonis Isauri. Balfamon ad Nomocan. Photij tit. 9. cap. 25. τῇ κεφαλικῇ τιμωρίᾳ περιέχετο, καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ τὸ ἀποκρίνασθαι, καὶ τὸ *φουρκίζεσθαι*. Codinus in Orig. Constantinopol. n. 91. καὶ κραίνοντας τινὰς τῶν ταῦτων ληστῶν, ἀνισκολόπισιν ἐκείναι αὐτοὺς, ἢ *ἐφελκισθῆναι*, ὅτι καὶ τὸ *πᾶν* ἐκλήθη *φουρκολύς*.

Η φούρκα ήταν ένας μεγάλος πάσσαλος με διχάλα στην ακρη. Σ' αὐτή τή διχάλα σφήνωναν τόν αὐχένα τοῦ θύματος, πού αἰωρούμενο ευρισκε θάνατο ὕστερα ἀπὸ θλάση τῶν σπονδύλων. Ἡ φούρκα ἀντικαθιστοῦσε τή σανίδα τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ ἀποτυμπανισμοῦ. Ἀνασκολοπισμός εἶναι θανάτωση στὴ φούρκα ἢ με ἀνάρτηση σὲ στύλο.

154

Σημεῖωσαι ἀπὸ τῶν καταστρωθεισῶν διατάξεων ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ παρόντος κεφ. ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν διγέστων, καὶ ἀπὸ τῶν κωδίκων τῶν πρὸ τῆς ἀνακαθάρσεως πολιτευομένων, τῇ κεφαλικῇ τιμωρίᾳ περιείχετο καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ ἀποτέμνεσθαι, καὶ φουρκίζεσθαι (1). Ἀλλ' ὁ ποιήσας τὴν ἀνα-

342.1. 190. [214]

ΦΟΥΡΚΙΖΕΙΝ.

Φουρκίζειν. *In furcam agere*. *Furcae supplicio afficere*. *Harmenopolus lib. vi. Tit. vi. οἱ θῆπτοιμοι λησταὶ ἐν πῖς τόποις, ἐν οἷς ἐπλημμέλησαν, φουρκίζονται*. Et in Legg. Georg. *ἐὰν τις δῖλῃ θῆλων ἐν νυκτὶ κλέψαι, ἀπλάσῃ ἐκ τῶν μανδράων καὶ θρίμματι, καὶ θηρῶν λαλῶν γένωνται, φουρκίζεσθαι ὡς φονεὺς*. *Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. xxviii. ὁ ληστής, καὶ ἐνεδράς ποιῶν, ἐν ᾧ κρατεῖται τὸν φουρκίζεσθαι*. *Corona pretiosa. φουρκιστὴς. Suspendere. κρεμάσαι*. Et *mox iterum. φουρκιστὴς. Suspendere. ἡρτημὸς*.

9416.763 [924]

The canopic jars

Συμφωνα με τον Ηροδοτο , το επόμενο βήμα (μετα την αφαιρεση του εγκεφαλου) ήταν να αφαιρέσει τα εσωτερικά όργανα . Ηρόδοτος περιγράφει τη χρήση ενός αιχμηρού μαύρη πέτρινου εργαλειου να ανοιξει την κοιλιά . Υποτίθεται αυτό ήταν από οψιδιανό , ένα μαύρο ηφαιστειακό γυαλί . Είχε σκεφτεί ότι ο οψιδιανός χρησιμοποιήθηκε λόγω της τελετουργικής χρήσης . Η καρδιά ήταν το μόνο όργανο που οι Αιγύπτιοι άφησαν άθικτο , επειδή αυτό είναι όπου πίστευαν την ουσία ενός προσώπου έζησε . Μετά την απομάκρυνση των εσωτερικών οργάνων , πλύθηκαν με λιβάνι , σμύρνα και κρασί από φοίνικα. Τότε ξηραίνεται χρησιμοποιώντας νιτρο. Τα ατομικά διατηρημένα, τα όργανα που αποθηκεύονται σε ένα ειδικό δοχείο που ονομάζεται κανωπικον αγγειον. Τα καπάκια των κανωπικων αγγειων που μοιάζουν με τους επικεφαλής των αιγυπτιακών θεοτήτων , οι τέσσερις γιοι του Ώρου . Είναι οι θεματοφύλακες των σπλάχνων . Τα βάζα canopic με το περιεχόμενό τους, θα πρέπει να τοποθετηθεί στον τάφο με τη μούμια .

Το όνομα "canopic" από την εσφαλμένη σύνδεση από τους πρωτους αιγυπτιολόγους με το ελληνικό μύθο του Κάνωπου.

Το όνομα προέρχεται από τον Κάνωπο, μυθικό πλοίαρχο, του στόλου του Μενελάου, όταν ο Σπαρτιάτης βασιλιάς εξωθήθηκε από την κακοκαιρία στην Αίγυπτο επιστρέφοντας από τον Τρωικό Πόλεμο (υποτίθεται το 1183 π.Χ.!). [3] Εκεί ο Κάνωπος πέθανε και τιμήθηκε, κατά τον Σκύλακα, με μνημείο που ύψωσε ο ευγνώμων αρχηγός του και με την απόδοση του ονόματός του στην πόλη, εκεί που βγήκε στη στεριά ο Μενέλαος. Πιθανολογώ ότι τετοια αγγεια κατασκευάζονταν στην πολη Κανωπο. Ο Κάνωπος είναι και αστέρας , ο Αλφα της Τρόπιδος.

[Περισσότερα](#)

Διαπόμευση επι Φραγκοκρατίας

Ο Μέγας Κύρης Γκυ έφτασε στο Νίκλι. Μαζί του ήταν και ο βαρώνος της Καρύταινας, όπου δεμένος με καπίστρι στο λαιμό σα να ήταν ζώο, τον τραβούσαν, για να αποσπάσουν τον οίκτο του πρίγκιπα. Το ρεζιλίκι για τον «άταχτο» αυτό βαρώνο ήταν κωμικοτραγικό. Ο πρίγκιπας Γουλιέλμος ήταν ανένδοτος. Τελικά, με τις παρακλήσεις των κεφαλάδων του, τον συγχώρεσε καθώς και το Γκυ που του ορκίστηκε υποταγή.^{2135.63}

Βιβλιογραφία

154

Τίτλος: ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ
Συγγραφέας: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
Εκδότης:
Έτος:1987

642

Συγγραφέας:ΑΓΝΩΣΤΟΣ
Τίτλος: ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ Ξ-Ω
Εκδότης:ΚΑΚΤΟΣ
Έτος:1449

9416

Τίτλος: GLOSSARIUM GRÆCOBARBARUM
Συγγραφέας: I. Meursi
Εκδότης:BASSON
Έτος: